

โครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

“การเขียนผลงานวิชาการ โดยไม่เป็นการละเมิด
ลิขสิทธิ์และไม่เป็นการคัดลอกผลงาน”

ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติพงษ์ สุวรรณสน

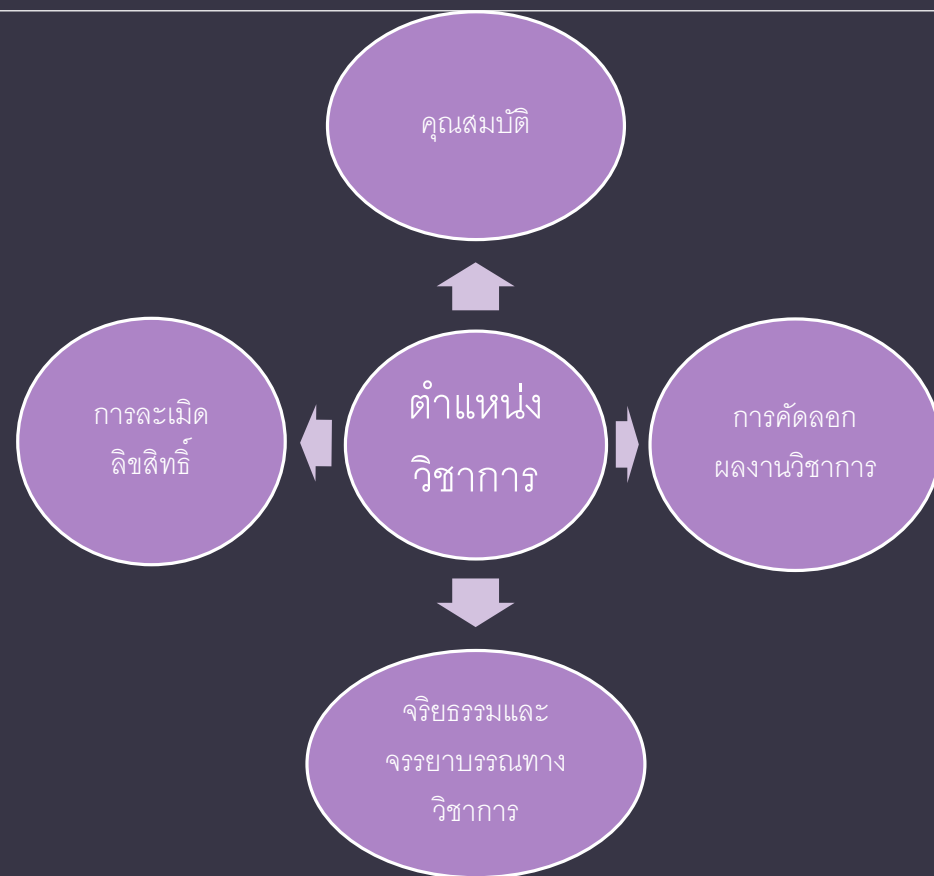
นบ., น.บ.ท., นม. (กฎหมายมหาชน)

24 มกราคม 2567

หัวข้อสนทนา 4 หัวข้อ

1. องค์ประกอบในการกำหนดตำแหน่งวิชาการ
2. จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ
3. การละเมิดลิขสิทธิ์
4. การคัดลอกผลงานวิชาการ

1. องค์ประกอบในการกำหนดตำแหน่งวิชาการ

2. จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ

1) ต้องมีความซื่อสัตย์ทางวิชาการ

- ไม่นำผลงานของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนเองและไม่ลอกเลียนผลงานของผู้อื่น

- รวมทั้งไม่นำผลงานของตนเองเรื่องเดียวกันไปเผยแพร่ในวารสารวิชาการมากกว่าหนึ่งฉบับ ในลักษณะที่จะทำให้เข้าใจผิดว่าเป็นผลงานใหม่

2) ต้องให้เกียรติและอ้างอิงถึงบุคคลหรือแหล่งที่มาของข้อมูลที่นำมาใช้ในผลงานทางวิชาการของตนเอง และแสดงหลักฐานของการค้นคว้า

3) ต้องไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ทางวิชาการจนละเลยหรือละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นและสิทธิมนุษยชน

2. จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ (ต่อ)

4) ผลงานวิชาการต้องได้มาจากการศึกษาโดยใช้หลักวิชาการเป็นเกณฑ์

- ไม่มีอคติมาเกี่ยวข้อง และ

- ผลงานตามความเป็นจริง ไม่จงใจเบี่ยงผลการวิจัยโดยหวังผลประโยชน์ส่วนตัวหรือต้องการสร้างความเสียหายแก่ผู้อื่น และ

- ไม่ขยายข้อค้นพบโดยปราศจากการตรวจสอบยืนยันในทางวิชาการ

5) ต้องนำผลงานไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบธรรมและชอบด้วยกฎหมาย

บทลงโทษกรณีฝ่าฝืนมาตรฐานจริยธรรม จรรยาบรรณทาง วิชาการ

1) งดการพิจารณากำหนดตำแหน่งทางวิชาการในครั้งนั้น หรือ ถอดถอนตำแหน่งทาง
วิชาการ (แล้วแต่กรณี)

* หากการลบลอกเป็นกรณี: เมื่อดำเนินการด้วย

• ดတ်แพ่ง - ต้องใช้ศาลขึ้นใหม่ทดแทน

2) ดำเนินการทางวินัย

• ดัดอาญา - โทษปรับ ไม่น้อยกว่า 200,000 บาท

- จำคุก

3) ห้ามมิให้ผู้นั้นเสนอผลงานเพื่อขอตำแหน่งทางวิชาการเป็นเวลา 5 ปี

3. การละเมิดลิขสิทธิ์ (Copyright)

ข้อเตือนใจ :

- การลักลอบ (การขโมย) งานวิชาการเป็นเรื่องละเอียดอ่อนกว่าการละเมิดลิขสิทธิ์ บางการกระทำเป็นการลักลอบงานวิชาการแต่ไม่เป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ เปรียบเทียบเหมือนการลักลอกงานวิชาการเป็นการทำผิดศีลธรรม แต่การละเมิดลิขสิทธิ์เป็นการทำผิดกฎหมาย แต่การกระทำผิดศีลธรรมบางอย่าง ก็เป็นการผิดกฎหมายในตัว การคัดลอกงานวิชาการคนอื่นโดยไม่อ้างอิงทำให้เข้าใจผิดว่าเป็นผลงานของตนเอง ถือเป็น “การคัดลอกงานวิชาการ” และในขณะเดียวกันอาจเป็นการ “การละเมิดลิขสิทธิ์” ด้วยได้

หลักการคุ้มครองลิขสิทธิ์

การคุ้มครองลิขสิทธิ์

- คุ้มครองอัตโนมัติ (automatic protection)
- ไม่มีพิธีการ (no formality)
- ไม่ต้องสงวนลิขสิทธิ์ (no copyright reservation)

เงื่อนไขทั่วไปในการคุ้มครองลิขสิทธิ์

1. คุ้มครองการแสดงออกซึ่งความคิด ไม่คุ้มครองความคิด (**expression of idea**)
2. เกิดจากการริเริ่มขึ้นเอง (**originality**) มิได้ทำซ้ำ ลอกเลียน หรือัดแปลง จากงานอันมีลิขสิทธิ์ของผู้อื่น
3. เกิดจากการความวิริยะ อุตสาหะ (**creative effort**) ของผู้สร้างสรรค์ซึ่งได้ทุ่มเท กำลังสติปัญญา ความรู้ ความเชี่ยวชาญ วิจัยญาณ (**labour skill and judgment**) มิใช่สักแต่ทำงานนั้นขึ้น หรืองานนั้นเกิดขึ้นโดยบังเอิญ
 - ไม่เกี่ยวกับคุณค่าของงานหรือคุณค่าของศิลปะ
 - หากงานนั้นเกิดขึ้นโดยบังเอิญ แม้จะมีราคาหรือคุณค่าก็ไม่อาจถือว่าเป็นอันมีลิขสิทธิ์

การละเมิดลิขสิทธิ์ คืออะไร

การละเมิดลิขสิทธิ์ คือ การทำซ้ำ หรือ ดัดแปลง เผยแพร่ ต่อสาธารณชนซึ่งงานอันมีลิขสิทธิ์ โดยไม่ได้รับอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดที่กฎหมายกำหนด

ลิขสิทธิ์ เป็นทรัพย์สินทางปัญญาอย่างหนึ่ง ซึ่ง **เกิดขึ้นเมื่อมีการสร้างสรรค์** งานอันมีลิขสิทธิ์ โดยลิขสิทธิ์เป็นสิทธิเด็ดขาดหรือสิทธิแต่เพียงผู้เดียวของเจ้าของลิขสิทธิ์ที่จะกระทำการบางอย่างเกี่ยวกับงานลิขสิทธิ์ของตนเองได้

การสร้างผลงานอันจะทำให้ **ได้มาซึ่งลิขสิทธิ์** นั้น จะต้องปรากฏว่ามีลักษณะเป็นการใช้ความรู้ความชำนาญของผู้สร้างสรรค์ตามสมควรแก่สภาพของงานนั้น และเป็นงานที่ **สร้างสรรค์ขึ้นมาเองโดยไม่ได้ออกหรือเลียนมาจากผลงานของผู้อื่น**

“การทำซ้ำ”

“การทำซ้ำ” หมายความว่ารวมถึง การคัดลอกไม่ว่าโดยวิธีใดๆ เลียนแบบ ทำสำเนา ทำแม่พิมพ์ บันทึกเสียง บันทึกภาพ หรือบันทึกเสียงและภาพ จากต้นฉบับ จากสำเนา หรือจากการโฆษณา ในส่วนที่เป็นสาระสำคัญ ทั้งนี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน สำหรับในส่วนที่เกี่ยวข้องกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์ให้หมายความรวมถึง คัดลอกหรือทำสำเนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์จากสื่อบันทึกใดไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน

“ตัดแปลง”

“ตัดแปลง” หมายความว่า ทำซ้ำโดยเปลี่ยนรูปใหม่ ปรับปรุง แก้ไขเพิ่มเติม หรือจำลองงานต้นฉบับในส่วนอันเป็นสาระสำคัญโดยไม่มีลักษณะเป็นการจัดทำงานขึ้นใหม่ ทั้งนี้ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน

.....

(1) ในส่วนที่เกี่ยวกับวรรณกรรม ให้หมายความรวมถึง ปรับปรุง แปลวรรณกรรม เปลี่ยนรูปวรรณกรรมหรือรวบรวมวรรณกรรมโดยคัดเลือกและจัดลำดับใหม่

ข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์

- 1) วิจัยหรือศึกษางานนั้น อันมิใช่การกระทำเพื่อหากำไร
- ๒) ใช้เพื่อประโยชน์ของตนเอง หรือเพื่อประโยชน์ของตนเองและบุคคลอื่นในครอบครัวหรือญาติสนิท
- 3) ตีชม วิจารณ์ หรือแนะนำผลงานโดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานนั้น
- 4) เสนอรายงานข่าวทางสื่อสารมวลชนโดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานนั้น

ข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ (ต่อ)

- 5) ทำซ้ำ ดัดแปลง นำออกแสดง หรือทำให้ปรากฏ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาของศาลหรือเจ้าพนักงาน ซึ่งมีอำนาจตามกฎหมาย หรือในการรายงานผลการพิจารณาดังกล่าว
- 6) ทำซ้ำดัดแปลง นำออกแสดง หรือทำให้ปรากฏโดยผู้สอน เพื่อประโยชน์ในการสอนของตน อันมิใช่การกระทำเพื่อหากำไร
- 7) ทำซ้ำ ดัดแปลงบางส่วนของงาน หรือตัดทอนหรือทำบทสรุปโดยผู้สอนหรือสถาบันศึกษาเพื่อแจกจ่าย หรือจำหน่ายแก่ผู้เรียนในชั้นเรียนหรือในสถาบันศึกษา ทั้งนี้ ต้องไม่เป็นการกระทำเพื่อหากำไร
- 8) นำงานนั้นมาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการถามและตอบในการสอบ

ข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ (ต่อ)

มาตรา ๓๓ การกล่าว คัดลอก เลียน หรืออ้างอิงงานบางตอนตามสมควร จากงานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ **โดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของ ลิขสิทธิ์ในงานนั้น มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์** ถ้าได้ปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง

เช่น การอ้างอิงงานของผู้อื่นในวิทยานิพนธ์โดยมีการทำเชิงอรรถเพื่อรับรู้ ความเป็นเจ้าของแล้ว

ตัวอย่าง

การแปลและเรียบเรียงเอกสารประกอบการสอนจากตำราต่างประเทศใช้ประกอบเป็นผลงานวิชาการได้ ถือเป็นผลงานวิชาการในลักษณะอื่น โดยต้องส่งต้นฉบับ และหลักฐานการได้รับอนุญาตแปลจากเจ้าของลิขสิทธิ์

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 11047/2551

บทความเกี่ยวกับวิตามิน อี ที่โจทก์จัดทำขึ้นตามเอกสารหมายเลข จ.4. ถึง จ.6 เป็นบทความที่จัดทำขึ้นด้วยการใช้ข้อความที่แตกต่างกัน แม้จะประกอบด้วยข้อมูลเพียง 3 ถึง 5 ย่อหน้าสั้นๆ แต่บทความดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าเป็นการเรียบเรียงขึ้นโดยอาศัยข้อมูลเกี่ยวกับวิตามิน อี ไม่ได้มีลักษณะเป็นเพียงการรวบรวมข้อมูลหรือเป็นการแปลข้อมูลจากบทความอื่นโดยตรง แต่ได้แสดงให้เห็นถึงทักษะการตัดสินใจและความวิริยะ อุตสาหะในการนำข้อมูลที่มีอยู่มาเรียบเรียงเป็นบทความ จึงเป็นงานสร้างสรรค์และถือได้ว่าเป็นงานวรรณกรรมอันมีลิขสิทธิ์ตามกฎหมาย

จะเห็นได้ว่า : แม้บุคคลหนึ่งมีลิขสิทธิ์ในงานชิ้นหนึ่ง แต่บุคคลอื่นเขียนงานอีกชิ้นหนึ่งที่มีการแสดงออกซึ่งความคิดเห็นที่เหมือนกัน แต่มิได้คัดลอกเนื้อหาจากงานที่มีลิขสิทธิ์ ก็ไม่เป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ของบุคคลดังกล่าว

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5212/2552

บุคคลที่แปลงงานเขียนของต่างประเทศมาโดยไม่ได้รับอนุญาต ย่อมไม่อาจอ้างความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานแปลนั้นเพื่อฟ้องร้องบุคคลที่ละเมิดลิขสิทธิ์) ตัวเองก็ขโมยเขามาจะอ้างสิทธิได้อย่างไร ?

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7036/2543

“หนังสือแบบฝึกหัดคิดเลขเร็วของโจทก์เป็นตำราเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงปีที่ 6 ..เป็นงานวรรณกรรมตามความหมายในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2521 ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะที่โจทก์สร้างสรรค์งานดังกล่าวหาใช่เป็นเพียงความคิด ขั้นตอน กรรมวิธี ระบบ วิธีใช้หรือทำงาน แนวความคิด หลักการ การค้นพบ หรือทฤษฎีทางคณิตศาสตร์ อันไม่ได้รับความคุ้มครองแต่อย่างใดไม่ หนังสือแบบฝึกหัดคิดเลขเร็วจึงเป็นงานวรรณกรรมอันมีลิขสิทธิ์ของโจทก์...”

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 777282557

“การที่โจทก์ร่วมนำตัวเลข รูปภาพและเครื่องหมายต่างๆ มาปรับใช้เป็นโจทก์ปัญหาในวิชาคณิตศาสตร์เพื่อให้นักเรียนสามารถคิดวิธีทำและหาคำตอบได้ในเวลาอันรวดเร็วในหนังสือ..นั้นมิได้มีเพียงทฤษฎีทางคณิตศาสตร์ หนังสือของโจทก์ร่วมทั้งสองเล่มดังกล่าวจึงมีลักษณะเป็นงานนิพนธ์ที่โจทก์ร่วมได้สร้างสรรค์ขึ้นเป็นเรื่องราวในรูปของหนังสือด้วยความวิริยะอุตสาหะโดยใช้ความรู้ความสามารถและประสบการณ์ด้วยการแสดงออกซึ่งการริเริ่มของโจทก์ร่วมเองโดยมิได้ทำซ้ำหรือดัดแปลงจากงานอันมีลิขสิทธิ์ของผู้อื่นอันเป็นงานวรรณกรรมตามความหมายในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537 หาใช่เป็นเพียงความคิด ขั้นตอน กรรมวิธี ระบบ วิธีใช้หรือทำงาน แนวความคิด หลักการ การค้นพบ หรือทฤษฎีทางคณิตศาสตร์ อันไม่ได้รับความคุ้มครองตามมาตรา 6 วรรคสอง”

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5306/2550

“จำเลยทั้งสามละเมิดลิขสิทธิ์งานวรรณกรรมของโจทก์ โดยทำซ้ำ ดัดแปลงข้อมูลรูปภาพในเว็บไซต์และในเอกสารโฆษณาสินค้า การทำซ้ำ ดัดแปลงข้อมูลต่างๆ ของเครื่องกรองน้ำในเว็บไซต์..เป็นการทำซ้ำ ดัดแปลงข้อมูลต่างๆ ของเครื่องกรองน้ำซึ่งงานวรรณกรรม..การกระทำของจำเลยทั้งสามจึงเป็นการกระทำละเมิดตาม พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ฯ มาตรา 27 และมาตรา 31”

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1908/2546

“...หนังสือของจำเลยที่ 1 มีข้อความที่เหมือนและคล้ายกับข้อความที่ปรากฏอยู่ในหนังสือ..ของโจทก์ในส่วนอันเป็นสาระสำคัญของงานประมาณ 30 หน้า จากจำนวน 150 หน้า ข้อความบางตอนมีลักษณะเกือบเหมือนกันคำต่อคำ บางตอนมีลักษณะดัดแปลงให้ต่างกันเล็กน้อย และบางตอนก็เพียงแต่ปรับเปลี่ยนหัวข้อเล็กน้อยเท่านั้น ซึ่งยากที่จะเกิดขึ้นได้โดยบังเอิญ การกระทำของจำเลยที่ 1 จึงเป็นการทำซ้ำและดัดแปลงงานวรรณกรรมอันมีลิขสิทธิ์ของโจทก์ เมื่อจำเลยที่ 1 กระทำไปโดยไม่ได้รับอนุญาตจากโจทก์ การกระทำของจำเลยที่ 1 จึงเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ของโจทก์”

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5843/2543

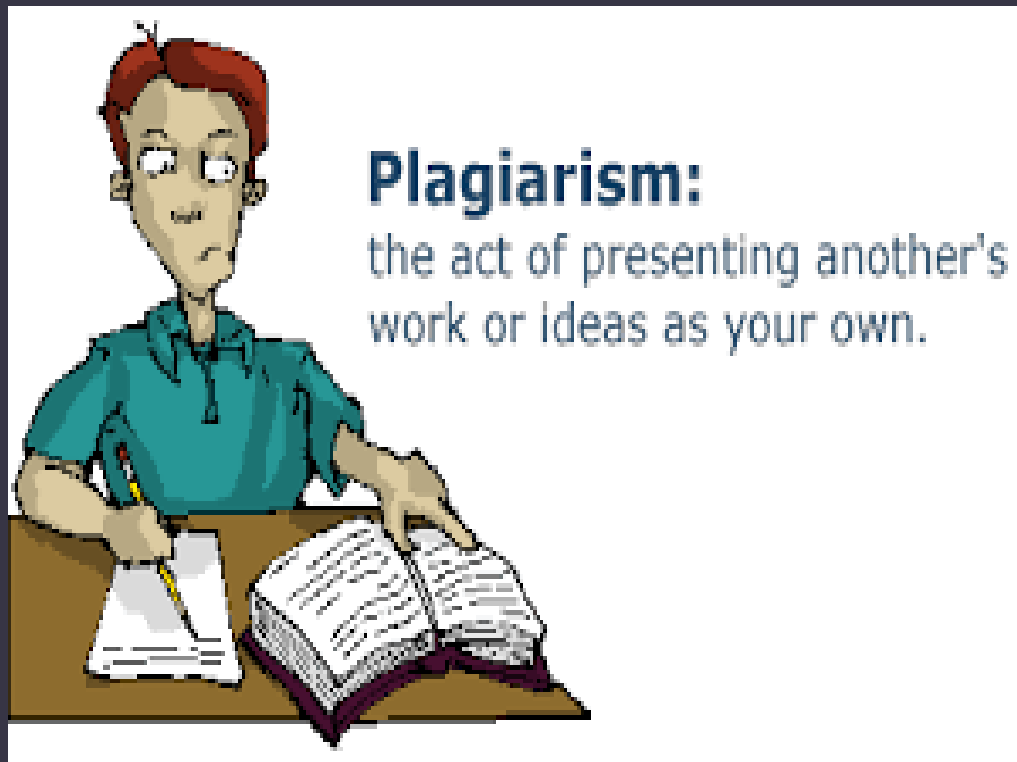
“จำเลยทำซ้ำโดยถ่ายเอกสารงานอันมีลิขสิทธิ์ของโจทก์ร่วมไว้หลายชุดแล้วเก็บไว้ที่ร้านค้าของจำเลยซึ่งอยู่ใกล้มหาวิทยาลัย...เป็นการทำซ้ำงานอันมีลิขสิทธิ์ของโจทก์ร่วมโดยการถ่ายสำเนาเอกสารจำนวน 43 ชุด ไว้เพื่อขาย เสนอขาย และมีไว้เพื่อขายอันเป็นการที่จำเลยทำซ้ำขึ้นเองเพื่อการค้าและแสวงหาประโยชน์จากการขายสำเนางานที่จำเลยทำซ้ำขึ้นมา มิใช่เป็นการรับจ้างถ่ายเอกสารจากนักศึกษาที่ต้องการได้สำเนาที่เกิดขึ้นจากการทำซ้ำไปใช้ในการศึกษาวิจัยอันเป็นเหตุยกเว้นมิให้ถือว่าการทำซ้ำของจำเลยเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ฯ มาตรา 32 (1) แต่อย่างใด”

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1065/2559

“จำเลยทำซ้ำหนังสือแบบเรียนเล่มที่ 1 ของโจทก์ เพียง 2 หน้า จาก 50 หน้า และทำซ้ำหนังสือแบบเรียนเล่มที่ 2 ของโจทก์จำนวน 4 หน้า จาก 50 หน้า ให้แก่นักเรียนจำนวน 20 ถึง 30 คน เท่านั้น แต่ในส่วนที่ทำซ้ำดังกล่าวเป็นโจทย์ฝึกทักษะด้วยระบบลูกคิดโดยในแต่ละหน้าประกอบด้วยโจทย์หลายข้อ ซึ่งโจทก์แต่ละข้อผู้สร้างสรรค์ต้องใช้ความวิริยะอุตสาหะในการแสดงออกซึ่งความคิดของผู้สร้างสรรค์ในข้อนั้นๆ ดังนี้ในทุก ๆ หน้าจึงเป็นส่วนสำคัญของแบบเรียนดังกล่าว...”

- โรงเรียนกวดวิชา ทำซ้ำหนังสือของอาจารย์ที่สอนให้โรงเรียนกวดวิชา นอกเหนือจากสัญญา... โจทก์ได้รับค่าลิขสิทธิ์ซึ่งรวมอยู่ในรายได้จากการขายตำราเรียนให้แก่นักเรียนที่มาเรียนที่โรงเรียนของจำเลยเท่านั้น.. การกระทำของจำเลยดังกล่าวเป็นช่องทางให้นักเรียนที่มาเรียนที่โรงเรียนของจำเลยไม่ต้องซื้อตำราเรียนของโจทก์

4. การคัดลอกผลงานวิชาการ (Plagiarism)

การโจรกรรมทางวิชาการ
โจรกรรมวรรณกรรม หรือการ
ขโมยความคิด หรือการ
ประพฤติผิดทางวิชาการ

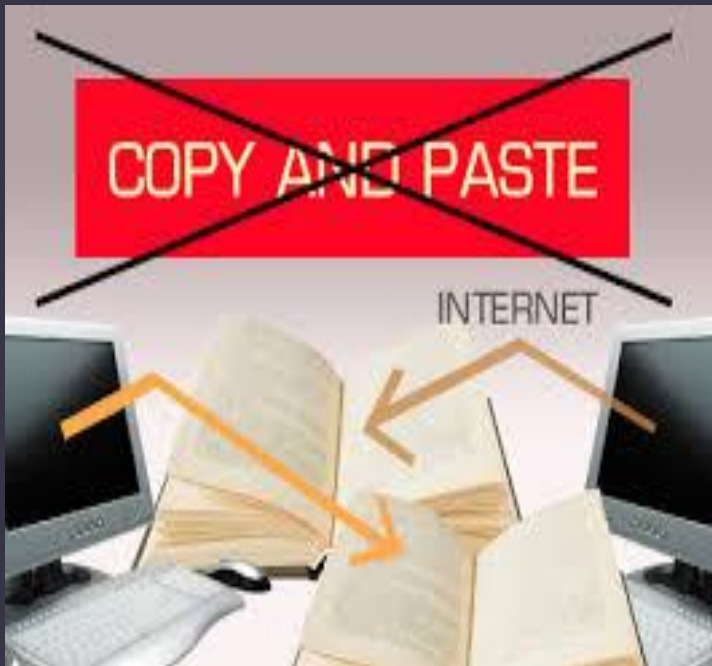
อินเตอร์เน็ตแลนด์ ถือว่า เป็นอาชญากรรม

ผลงานวิชาการ

หมายถึง วรรณกรรม ที่อยู่ในรูปแบบต่างๆ ได้แก่ หนังสือ
บทความ เอกสาร วิทยานิพนธ์ งานวิจัย ภาพวาด ภาพเขียน
ภาพถ่าย แนวความคิด (ที่อาจนำเสนอในรูปแบบโมเดล สูตร โค้ด
แผนภูมิ แผนภาพ) สำนวนสุนทรพจน์ เว็บไซต์ อินเทอร์เน็ต
ซอฟต์แวร์ สื่อ ทั้งที่อยู่ในรูปสิ่งพิมพ์ อิเล็กทรอนิกส์ และดิจิทัล

ดร. กุลจิต ท่วมลือ

4.1 การคัดลอกผลงานหรือการคัดลอกวรรณกรรม คืออะไร ?????

1.1 การนำผลงานของคนอื่นมาเป็นผลงานตนเอง

1.2 การคัดลอกคำหรือความคิดจากคนอื่นมาใช้โดยไม่ได้
อ้างอิง

1.3. การไม่ใส่เครื่องหมายคำพูดในส่วนของการคัดลอก “ ”

1.4. การให้สารสนเทศที่ไม่ถูกต้องในเครื่องหมายคำพูด

การคัดลอกผลงานหรือการคัดลอกวรรณกรรม คือ ???

1.5. การเปลี่ยนคำ แต่คัดลอกโครงสร้างประโยคโดยไม่ได้อ้างอิง

1.6. การคัดลอกคำหรือความคิดจำนวนมากจากแหล่งหนึ่งมาเป็นผลงานส่วนใหญ่ของตนเอง แม้ว่าจะมีการอ้างอิงแต่ก็ยังถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

1.7. การได้ทุนวิจัยจากหน่วยงานหนึ่ง ใช้กลุ่มตัวอย่างหนึ่งในการทำวิจัยแต่ยังไม่เสร็จสิ้นแล้วไปขอทุนอีกแหล่งหนึ่งโดยปรับกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำผลการวิจัย

ไปตีพิมพ์โดยไม่ได้อ้างอิงแหล่งที่มาของกลุ่มตัวอย่างแรก

การคัดลอกผลงานหรือการคัดลอกวรรณกรรม คือ ???

8) การสรุปสาระสำคัญ การสรุปสาระสำคัญของเนื้อหาแต่เฉพาะใจความสำคัญ ทำให้ข้อความนั้นสั้นกว่าเดิม เช่น จากหนึ่งย่อหน้าเหลือสองบรรทัด หรือจากหนึ่งหน้าเหลือแค่ย่อหน้าเดียว แต่เป็นภาษาของเราเองเหมือนกัน

9) การได้ทุนวิจัยจากหน่วยงานหนึ่ง ใช้กลุ่มตัวอย่างหนึ่งในการทำวิจัยแต่ยังไม่เสร็จสิ้น แล้วไปขอกทุนอีกแหล่งหนึ่งโดยปรับกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำผลการวิจัยไปตีพิมพ์โดยไม่ได้อ้างอิงแหล่งที่มาของกลุ่มตัวอย่างแรก

10) การคัดลอกงานตนเอง การนำเสนองานเก่าของตนเองมาทั้งหมด หรือส่วนใหญ่ หรือส่วนที่เป็นสาระสำคัญโดยไม่มีการพัฒนาหรือปรับปรุงแต่เพียงเล็กน้อย เพื่อแสดงว่าเป็นการสร้างสรรคงานชิ้นใหม่

① เงิน ๑๐ ② อื่นๆ.

ทำอย่างไรจึงเป็นการป้องกันไม่ให้คัดลอก (ต่อ)

4. การนำภาษาอื่น คำแปล รูปภาพ แผนภูมิ ตาราง สุนทรพจน์ สำนวน มาใช้ ต้องอ้างอิงแหล่งที่มาทุกครั้ง แม้ว่าเป็นของตนเอง

5. งานวิจัยเรื่องเดียวกัน แต่นำไปตีพิมพ์เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษในวารสารต่างกัน ต้องแจ้งว่า จะมีการตีพิมพ์ในวารสารอีกฉบับ ทั้งนี้ถ้าตีพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษแล้วจะตีพิมพ์เป็นภาษาไทยอีก สามารถทำได้ โดยขออนุญาตจากสำนักพิมพ์ก่อน พร้อมทั้งระบุให้ชัดเจนว่า งานชิ้นนี้ได้เคยตีพิมพ์แล้วเป็นภาษาอะไร ในวารสารใด

5. การอ้างคำพูด หรือการคัดลอกข้อความ โดยใส่เครื่องหมายคำพูดกำกับไว้ (Quoting)

6. การถอดความ (Paraphrasing) เป็นการปรับเปลี่ยนประโยค แต่ยังคงไว้ซึ่งแนวความคิดเดิม

7. การสรุปความ (Summarizing) เป็นการสรุปเนื้อหาด้วยสำนวนของตนเอง

ที่มา ที่มา : <https://hw5775.com/essay-tips/plagiarism>

<https://lib.swu.ac.th/index.php/research-supports/plagiarism>

แนวทางในการหลีกเลี่ยงการลอกเลียนผลงาน (plagiarism)

1. ถอดความ (**Paraphrase**) – อ่านงานต้นฉบับอย่างรอบคอบและพยายามทำความเข้าใจแนวคิดและบริบทของงานนั้นให้ได้มากที่สุดเพื่อให้ถอดความได้อย่างถูกต้องและไม่เปลี่ยนแปลงความหมายของแนวคิดนั้น จากนั้นใช้คำของตัวเองเพื่อแสดงถึงงานต้นฉบับ โดยไม่ลืมนที่จะอ้างอิงถึงงานต้นฉบับ เทคนิคที่มักมีการแนะนำคืออย่างฉบับที่กตามคำหรือข้อความที่ใช้ในงานต้นฉบับ และ อย่าเปิดงานต้นฉบับระหว่างที่เขียน

- <https://www.thailibrary.in.th/2020/05/15/how-to-avoid-plagiarism/>

แนวทางในการหลีกเลี่ยงการลอกเลียนผลงาน (plagiarism)

2. อ้างคำหรือข้อความของงานต้นฉบับ (Quote) — ใช้เครื่องหมายเครื่องหมาย
อัญประกาศหรือเครื่องหมายคำพูด (“...”) เพื่อชี้แจงว่าคำหรือข้อความใดที่นำมาจากงาน
ต้นฉบับ พร้อมระบุแหล่งที่มา การอ้างคำหรือข้อความของผู้อื่นถือเป็นการทำซ้ำคำหรือ
ข้อความ ดังนั้นจึงควรพิจารณาคัดลอกคำหรือข้อความของผู้อื่นเท่าที่จำเป็น

แนวทางในการหลีกเลี่ยงการลอกเลียนผลงาน (plagiarism)

3. อ้างอิง (**Citation**) — การใช้ความคิด ข้อความ หรือคำพูดใดๆ ของผู้อื่น (รวมถึงในงานอื่นๆ ที่ผ่านมาของตนเอง) จำเป็นต้องอ้างอิงแหล่งที่มา ยกเว้นข้อเท็จจริงหรือความรู้ทั่วไป

แต่หากไม่แน่ใจก็ควรใส่อ้างอิง ประโยชน์ของการอ้างอิง เช่น

- เพื่อรับทราบว่าเป็นการใช้ผลงานของผู้อื่น
- เพื่อแสดงว่าผู้เขียนได้อ่านและค้นคว้าข้อมูลอย่างกว้างขวาง
- เพื่อ **Backup** ความคิดและข้อโต้แย้งของผู้เขียนพร้อมหลักฐาน
- เพื่อแยกแยะความคิดเห็นและข้อโต้แย้งของผู้เขียนกับผู้อื่น
- เพื่อการตรวจสอบหรือเพื่อการติดตามรายการที่อ้างอิงถึงของผู้อ่าน

ข้อควรระวังเพิ่มเติม

- บอกรที่มาของข้อมูล (**footnote**) ปราศจากเครื่องหมายอัฒภาคหรือเครื่องหมายคำพูด “....” การอ้างอิงข้อมูลหากมีการตัดลอกข้อความคำต่อคำนั้น การบอกรที่มาของข้อมูลอย่างเดียวนั้นไม่เพียงพอ ผู้เขียนเอกสารทางวิชาการจำเป็นต้องใช้เครื่องหมายอัฒภาคหรือเครื่องหมายคำพูด “....” หรือเครื่องหมาย (:) เพื่อการเน้นข้อความ

แนวทางในการหลีกเลี่ยงการลอกเลียนผลงาน (plagiarism)

4. จัดการรายการอ้างอิงที่ใช้ — เก็บและจัดการแหล่งข้อมูลที่อ้างอิงถึง โดยอาจใช้ซอฟต์แวร์ สำหรับจัดการข้อมูลบรรณานุกรมและการอ้างอิง เช่น **EndNote Mendeley** และ **Zotero** เพื่อความสะดวกในการอ้างอิงถึงแหล่งที่มาของผลงานของผู้อื่น

5. ใช้โปรแกรมเพื่อช่วยตรวจสอบความคล้ายคลึงกันของผลงาน — อาจใช้โปรแกรม เช่น **iThenticate** เพื่อช่วยแสดงให้เห็นถึงการพ้องคำหรือข้อความของผู้อื่นในการเขียน ผลงานว่ามีมากน้อยเพียงไรและอย่างไร และแสดงให้เห็นถึงการใช้อ้างอิงที่สอดคล้อง และสม่ำเสมอหรือไม่อย่างไร

แนวทางในการหลีกเลี่ยงการลอกเลียนผลงาน (plagiarism)

โปรแกรมตรวจสอบ Plagiarism

- Turnitin

- อิกทาสคิลท์ - ม.กรุงเทพ

- CopyCastch - แคมมด

- Anti-Goopae - ม.เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

- WriteCheck iThenti
cate

กรณีการอ้างอิง

- อ้างอิงงานบางตอนตามสมควร
- รับรู้ถึงความเป็นเจ้าของ
- ไม่ขัดต่อการแสวงหาประโยชน์ของเจ้าของลิขสิทธิ์
- ไม่กระทบสิทธิของเจ้าของเกินสมควร

สื่ออิเล็กทรอนิกส์ แอปพลิเคชันและโปรแกรมคอมพิวเตอร์

ชื่อผู้รับผิดชอบหลัก/ชื่อแอปพลิเคชันหรือชื่อโปรแกรม (ประเภทสื่อ)/ปีที่จัดทำ/แหล่งที่มา/ชื่อของแหล่งที่มา (วันที่เข้าถึงข้อมูล)

กัลยาณมิตร. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์. (ออนไลน์). 2548. แหล่งที่มา: <http://www.kalyanamitra.org/daily/dhamma/index.php?option=com> (9 พฤศจิกายน 2552)

Inada, K. A. Buddhist response to the nature of human rights. Journal of Buddhist Ethics (Online). 1995. Available from : <http://www.psu.edu/jbe.html>. (1995,May 21)

คำพิพากษาศาลฎีกา ๑๕๐๘/๒๕๔๖

จำเลยเพียงแต่อ้างอิงชื่อโจทก์ไว้ใน
หัวข้อเอกสารอ้างอิงท้ายเล่ม ทำให้ผู้อ่าน
ไม่สามารถที่จะทราบได้ว่าข้อความส่วน
ใดของงานดังกล่าวเป็นงานเขียนของ
โจทก์ซึ่งจำเลยคัดลอกมาจึงไม่เพียงพอที่จะถือว่า จำเลยรับรู้ความเป็น
เจ้าของลิขสิทธิ์ของโจทก์

สิ่งที่ไม่ต้องอ้างอิง

โดยหลักการ ความรู้ที่เป็นสามัญ (Common knowledge) หรือสิ่งที่ได้มาจากสาธารณสมบัติ (Public domain) ไม่จำเป็นต้องอ้างอิง (ดร.มัลลิกา ท้วมสุข) เช่น

- สิ่งที่อยู่กันอยู่ทั่วไป (ตัดสินจากผู้อ่านหรือเนื้อหา)
- หัวข้อข่าวหรือข่าวในหนังสือพิมพ์
- ผลงานลิขสิทธิ์ที่หมดอายุ
- ผลงาน/ความรู้ที่มีอยู่ก่อนมีกฎหมายคุ้มครอง
- สูตรคณิตศาสตร์
- ข้อมูลสารสนเทศที่ไม่เป็นทางการ

จบการสนทนา

